

Ah, pinteni... pinteni...

Bragagiu

„Domnișoara îmi permite!..”
Eu vorbeam înalt și rar...
Eh, de ce n-aveam eu pinteni
Să îi bat ca un husar!

„Să privim doar înainte
Înspre zare amândoi!”
Eh, de ce n-aveam eu pinteni
Să îi sun ca un cowboy.

„Printre anii mulți și sprinteni
Găsiți sprijin viața mea!”
Eh, de ce n-aveam eu pinteni
Și doar inima-mi bătea!

Îmi aduc acum aminte
Cât eram de supărat:
Eh, n-aveam romantici pinteni
Ca să semăn a bărbat!

Tu mă râzi că prea cuminte
Eram eu pentru povești,
Da, atunci nu aveam pinteni,
Însă azi soție-mi ești!

Și îmi spui că simțăminte
Fala mea n-ar fi aprins,
Dacă mă vedeai cu pinteni
Pur și simplu ai fi râs!

Mă pierdeam printre cuvinte
Îndeobște bioxid
Și fiindcă n-aveam pinteni
Arătam foarte timid.

Iată, na - deznodăminte!
N-o să înțeleg femei:
Eu visam așa la pinteni,
Iară ea - în ochii mei!!!
Victor Bragagiu